

Sygn. akt II K 524/15

WYROK ŁĄCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 9 czerwca 2016 roku

Sąd Rejonowy w Piotrkowie Tryb. w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący: SSR Nadia Kołacińska – Sumińska

Protokolant: sekr. sąd. Witold Wojtak

przy udziale Prokuratora Rafała Matusiaka

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 2 czerwca 2016r.

sprawy **A. F. (1)**, syna J. i I. z domu J.

ur. (...) w G.

skazanego prawomocnymi wyrokami:

I. Sądu Rejonowego w P. (...) z dnia 21 stycznia 2015r., który uprawomocnił się w dniu 17 kwietnia 2015r. w sprawie **II K 586/14**, za czyn popełniony w dniu 1 sierpnia 2014r., wyczerpujący dyspozycję art. 177 § 2 k.k., za który wymierzono karę 2 lat pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 3 lat próby, na podstawie art. 71 § 1 k.k. wymierzono 100 stawek dziennych grzywny po 10,00 zł każda stawka, orzeczono zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w strefie ruchu lądowego na okres 1 roku;

II. Sądu Rejonowego w P. (...) z dnia 19 czerwca 2015r., który uprawomocnił się w dniu 5 września 2015r. w sprawie **II K 176/15**, za czyn popełniony w dniu 1 listopada 2014r., wyczerpujący dyspozycję art. 177 § 1 k.k., za który wymierzono karę 1 roku pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 3 lat próby, na podstawie art. 71 § 1 k.k. wymierzono 80 stawek dziennych grzywny po 10,00 zł każda stawka, orzeczono zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w strefie ruchu lądowego na okres 2 lat;

w przedmiocie wydania wyroku łącznego, orzeka:

1. na podstawie art. 85 k.k., art. 86 § 1 k.k., art. 19 ust. 1 ustawy z dnia 20 lutego 2015r. o zmianie ustawy Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 20 marca 2015r. poz. 396) w miejsce jednostkowych kar pozbawienia wolności wymierzonych wyrokami opisanymi w punktach I i II wymierza skazanemu A. F. (1) łączną karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności;
2. na podstawie art. 89 § 1 i 3 k.k., art. 69 § 1 i 2 k.k., art. 70 § 1 pkt 1 k.k. w zw. z art. 19 ust. 1 ustawy z dnia 20 lutego 2015r. o zmianie ustawy Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 20 marca 2015r. poz. 396) wykonanie orzeczonej łącznej kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesza skazanemu A. F. (1) na okres próby 3 (trzech) lat, wskazując, iż okres próby biegnie od dnia 17 kwietnia 2015r.;
3. na podstawie art. 85 k.k., art. 86 § 1 i 2 k.k. w zw. z art. 19 ust. 1 ustawy z dnia 20 lutego 2015r. o zmianie ustawy Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 20.03.2015r. poz. 396) w miejsce jednostkowych kar grzywny wymierzonych wyrokami opisanymi w punktach I i II wymierza skazanemu A. F. (1) łączną karę 100 (sto) stawek dziennych grzywny, ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 10,00 zł (dziesięć) złotych
4. na podstawie art. 85 k.k., art. 86 § 1 k.k., art. 90 § 2 k.k. w zw. z art. 19 ust. 1 ustawy z dnia 20 lutego 2015r. o zmianie ustawy Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 20 marca 2015r. poz. 396) w miejsce

jednostkowych środków karnych w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w strefie ruchu lądowego wymierzonych wyrokami opisanymi w punktach I i II wymierza skazanemu A. F. (1) łączny środek karny tego rodzaju w wymiarze 2 (dwóch) lat;

5. zwalnia skazanego A. F. (1) od obowiązku ponoszenia kosztów procesu, które przejmuje na rachunek Skarbu Państwa.

UZASADNIENIE

A. F. (1) został skazany prawomocnymi wyrokami:

Sądu Rejonowego w P. (...) z dnia 21 stycznia 2015r., który uprawomocnił się w dniu 17 kwietnia 2015r. w sprawie **II K 586/14**, za czyn popełniony w dniu 1 sierpnia 2014r., wyczerpujący dyspozycję art. 177 § 2 k.k., za który wymierzono karę 2 lat pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 3 lat próby, na podstawie art. 71 § 1 k.k. wymierzono 100 stawek dziennych grzywny po 10,00 zł każda stawka, orzeczono zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w strefie ruchu lądowego na okres 1 roku.

(dowód: akta II K 586/14 – wyrok S.R. k. 150, wyrok S.O. k. 193)

Sądu Rejonowego w P. (...) z dnia 19 czerwca 2015r., który uprawomocnił się w dniu 5 września 2015r. w sprawie **II K 176/15**, za czyn popełniony w dniu 1 listopada 2014r., wyczerpujący dyspozycję art. 177 § 1 k.k., za który wymierzono karę 1 roku pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 3 lat próby, na podstawie art. 71 § 1 k.k. wymierzono 80 stawek dziennych grzywny po 10,00 zł każda stawka, orzeczono zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w strefie ruchu lądowego na okres 2 lat.

(dowód: odpis wyroku k. 7)

A. F. (1) ma 76 lat jest emerytem, ma wykształcenie wyższe.

(dowód: oświadczenie A. F. k. 123 akt II K 586/14)

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Na początku wskazać należy, że wszystkie wyroki skazujące zapadły przed 1 lipca 2015r., tak więc na podstawie art. 19 ust. 1 Ustawy z dnia 20 lutego 2015r. o zmianie ustawy Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw Sąd był zobligowany stosować brzmienie ustawy sprzed nowelizacji, która weszła w życie w dniu 1 lipca 2015r. Sąd widzi, że wyrok w sprawie II K 176/15 uprawomocnił się w dniu 5 września 2015r., jednak ustawodawca, możliwość stosowania przepisów w nowym brzmieniu wyraźnie wiąże z datą wydania prawomocnego orzeczenia. Możliwość stosowania nowych przepisów powiązał z „wydaniem prawomocnego orzeczenia” po dniu 1 lipca 2015r., tak więc chodzi tu o sytuację, gdy wyrok Sądu I instancji zapadł po 1 lipca 2015r., ewentualnie gdy wyrok Sądu I instancji zapadł przed tą datą, a sąd odwoławczy zmienił ów wyrok, orzekając po 1 lipca 2015r.

Zgodnie z art. 569 k.p.k., wyrok łączny jest orzekany przez Sąd w stosunku do osoby prawomocnie skazanej wyrokami różnych sądów, jeżeli zachodzą warunki do orzeczenia kary łącznej. Z kolei art. 85 k.k. stanowi, iż Sąd wymierza karę łączną, jeżeli sprawca popełnił dwa lub więcej przestępstw zanim zapadł pierwszy wyrok, chociażby nieprawomocny, co do któregośkolwiek z nich i wymierzono za nie kary tego samego rodzaju albo inne, podlegające łączeniu. Sąd orzeka wówczas karę łączną, biorąc za podstawę kary z osobna wymierzone za zbiegające się przestępstwa.

W niniejszej sprawie A. F. (1) został skazany 2 – krotnie za przestępstwa popełnione zanim zapadł pierwszy wyrok (sprawa II K 586/14) i wymierzono mu za nie kary podlegające łączeniu, tj. kary pozbawienia wolności i kary grzywny.

Przepis art. 569 § 1 k.p.k. przewiduje, że wyrok łączny wydaje się wówczas, „jeżeli zachodzą warunki do orzeczenia kary łącznej”, nie wprowadzając żadnych modyfikacji do prawnie – materialnej konstrukcji „kary łącznej” (a tym samym

„zbiegu przestępstw”), a poprzez powołanie jej nazwy, wprost odsyła do wyrażonych w art. 85 k.k. warunków orzekania kary łącznej.

Określenie przez ustawodawcę warunków „zbiegu przestępstw” (art. 85 k.k.) należy wyłącznie do sfery normatywnej, a rzeczą organów stosujących prawo jest ustalenie, czy takowe wystąpiły. Pierwszym warunkiem przyjęcia zbiegu przestępstw jest popełnienie przez sprawcę co najmniej dwóch przestępstw, niezależnie od tego, jaka jest sytuacja procesowa dotycząca tych przestępstw – nawet jeśli kolejne przestępstwo nie byłoby jeszcze ujawnione w momencie wyrokowania co do pierwszego, to nie zmienia to istoty rzeczy, iż może pozostawać w zbiegu realnym z tym poprzednim. Kolejnym warunkiem jest, by przestępstwa te zostały popełnione zanim zapadł „pierwszy wyrok”, co do któregośkolwiek z tych przestępstw. Wykładni zawartego w tym przepisie znaczenia zwrotu "zanim zapadł pierwszy wyrok" dokonał Sąd Najwyższy w uchwale z dnia 25 lutego 2005 r., I KZP 36/04, OSNKW 2005, z. 2, poz. 13, podkreślając, że zwrot ten odnosi się do pierwszego chronologicznie wyroku, który zapadł przed popełnieniem przez sprawcę kolejnych przestępstw. Sąd Najwyższy w uzasadnieniu cytowanej uchwały podkreślił, że w jednym wyroku łącznym, w razie ustalenia, iż popełnione przez skazanego przestępstwa tworzą więcej niż jeden zbieg realny, istnieje możliwość orzeczenia dwóch lub więcej kar łącznych, dotyczących kolejnych grup przestępstw pozostających w zbiegu. Kluczowym problemem w tej sytuacji jest wskazanie, który z wyroków, po orzeczeniu kary łącznej, co do pierwszej grupy przestępstw pozostających w zbiegu, jest obecnie pierwszym chronologicznie wyrokiem w rozumieniu art. 85 KK.

Uznać należy, że w rozpoznawanej sprawie przestępstwa osądzone wyrokami z punktów I i II pozostają w zbiegu realnym.

Na podstawie art. 85 k.k., art. 86 § 1 k.k., art. 19 ust. 1 ustawy z dnia 20 lutego 2015r. Sąd połączył wyroki opisane w punktach I i II wyroku, i wymierzył skazanemu łączną karę 2 lat pozbawienia wolności.

Na podstawie art. 85 k.k., art. 86 § 1 i 2 k.k., art. 19 ust. 1 ustawy z dnia 20 lutego 2015r., Sąd połączył wyroki opisane w punktach I i II wyroku, i wymierzył skazanemu łączną karę grzywny w ilości 100 stawek dziennych grzywny, ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 10,00 zł.

Na podstawie art. 85 k.k., art. 86 § 1 k.k., art. 90 § 2 k.k. w zw. z art. 19 ust. 1 ustawy z dnia 20 lutego 2015r., Sąd połączył środki karne wymierzone wyrokami z pkt I i II wyroku i wymierzył skazanemu łączny środek karny w wymiarze 2 lat.

Orzekając kary łączne oraz łącznie środek karny, Sąd zastosował zasadę pełnej absorpcji, mając na względzie łączność przedmiotową popełnionych przestępstw, popełnienie ich w przedziale czasowym czterech miesięcy.

Odnośnie orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności wymierzonej w pkt 1 wyroku łącznego, Sąd miał możliwość orzec ją z warunkowym zawieszeniem wykonania lub bez (art. 89 § 1 i 1a k.k.).

Podkreślenia wymaga, że art. 89 § 1a k.k. wprost przewiduje możliwość orzeczenia w wyroku łącznym bezwzględnej kary pozbawienia wolności, jeśli wszystkie podlegające łączeniu kary pozbawienia wolności orzeczone zostały z warunkowym zawieszeniem ich wykonania.

Warunkowe zawieszenie jest instytucją stosowaną fakultatywnie, uzależnioną nie tylko od ziszczenia się określonych przez ustawodawcę przesłanek, ale również od decyzji sądu. **Sąd może zawiesić orzeczoną karę pozbawienia wolności nieprzekraczającą 2 lat (stosując przepisy obowiązujące do dnia 1 lipca 2015r.), karę ograniczenia wolności oraz grzywnę, orzeczoną jako kara samoistna.**

W ocenie Sądu, wobec skazanego A. F. (1) są spełnione materialne przesłanki z art. 69 k.k., przemawiające za możliwością warunkowego zawieszenia kary łącznej 2 lat pozbawienia wolności. Sąd miał na względzie to, że skazany jest osobą starszą, dla której sam fakt prawomocnego skazania jest wyjątkowo dotkliwy.

Z tych względów, na podstawie art. 89 § 1 i 3 k.k., art. 69 § 1 i 2 k.k., art. 70 § 1 pkt 1 k.k. w zw. z art. 19 ust.1 ustawy z dnia 20 lutego 2015r., Sąd warunkowo zawiesił wykonanie kary łącznej pozbawienia wolności na okres 3 lat próby,

wskazując, iż okres ten biegnie od dnia 17 kwietnia 2015r. (data uprawomocnienia się wyroku w sprawie II K 586/14, tak też Sąd Apelacyjny w Krakowie w wyroku z dnia 20 września 2012r., II Aka 167/12).

Mając na względzie, iż skazany jest emerytem, postępowanie wszczęto z urzędu, na podstawie art. 624 § 1 k.p.k., Sąd zwolnił A. F. (1) od obowiązku ponoszenia kosztów procesu.